

Wspomnienie o inż. Wojciechu Markowskim

Воспоминание о инж. Войчехе Марковском

Eng. Wojciech Markowski, Obituary

18 stycznia 1984 r. zginął śmiercią tragiczną inż. Wojciech Markowski, emerytowany kierownik Zespołu Składnic Lasów Państwowych we Wrocławiu.

W. Markowski urodził się 9 IV 1902 r. w Białobokach pow. Przeworsk, w rodzinie robotniczo-chłopskiej. Szkołę powszechną 7-klasową ukończył w Białobokach w 1915 r., a następnie w 1918 r. dwie klasy Gimnazjum Ogólnokształcącego w Przeworsku.

W lipcu 1920 r. został powołany do 39 p.p. we Lwowie i brał udział w kampanii wojennej na Wołyniu, gdzie został ranny. Od grudnia 1923 r. do marca 1924 r. odbywał służbę wojskową w 2 Pułku Lotniczym Kraków i 1 IX 1925 r. rozpoczął pracę w Nadleśnictwie „Fundacji Stanisława hr. Skarbka” w Dubie, pow. Dolina, woj. Stanisławów, i tam pracował do 31 VIII 1939 r.

Pragnąc uzupełnić swoje wykształcenie, w 1926 r. ukończył 6-miesięczny „Kurs Handlowy”, a w 1929 r. zdał egzamin z zakresu 6 klas Gimnazjum Ogólnokształcącego im. Stanisława Szczepanowskiego we Lwowie, do którego to egzaminu sam się przygotował. W 1931 r. po odbyciu „Kursu dla Leśniczych” — zdał Wojewódzki egzamin dla leśniczych.

W czasie okupacji niemieckiej w latach 1940/1941 pracował w Kopalni Nafty w Rypnem k. Doliny w woj. lwowskim, jako wiertacz szymbowy, a następnie od 1 X 1941 r. do 31 VIII 1944 r., jako leśniczy w Nadleśnictwie Hrycowola.

Po wyzwoleniu pracował początkowo jako leśniczy w nadl. Hadle Szklarskie (Kańczuga), później w nadl. Dąbrówki, następnie jako nadleśniczy w Kobylnicy, Radymno (OZLP Przemyśl), Dolina, Pokrzywno i w nadl. Jawor (OZLP Wrocław), gdzie był zatrudniony od r. 1963.

8 VII 1957 r. zdał w SGGW w Warszawie egzamin na stopień inżyniera leśnika w zakresie leśnictwa. 1 VIII 1963 r. został mianowany kierownikiem Zespołu Składnic Lasów Państwowych we Wrocławiu, którą to funkcję pełnił do chwili przejścia na emeryturę, tj. 30 IV 1969 r. Pomimo to — na własną prośbę — pracował nadal w w.w. Zespole Składnic w charakterze kontraktowego pracownika umysłowego w niepełnym wymiarze godzin (do dnia 30 VI 1970 r).

Inż. W. Markowski był pracownikiem wydajnym, operatywnym, zdyscyplinowanym, z dużym poczuciem odpowiedzialności. W stosunku do podległego personelu wymagający, ale sprawiedliwy, wykazujący troskę o ich warunki bytowe. Posiadał zmysł organizacyjny i inicjatywę, które to cechy pozwalały mu na właściwe kierowanie powierzoną jednostką organizacyjną.

Niech Mu ta Ziemia Polska nad Odrą będzie lekka, a Bory Dolnośląskie, które tak umiłował, niech Go swym szumem kołyszą do snu wiecznego.

Edward Bartol